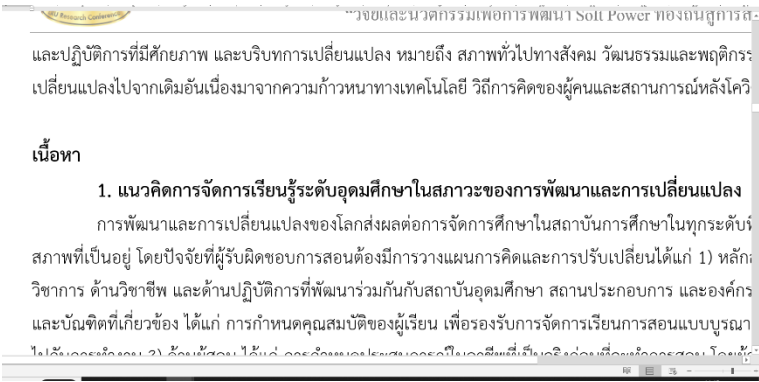

แบบชี้แจงการแก้ไขบทความวิชาการ
การประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏเลยวิชาการ” ครั้งที่ 10

รหัสบทความ .....67086.....

ชื่อบทความวิชาการ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สำหรับการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่
สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลง

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ			การแก้ไขของผู้เขียน
	ผู้ประเมิน 1	ผู้ประเมิน 2	ผู้ประเมิน 3	
1. ชื่อเรื่อง	ตัดตัวการันต์คำว่า ศิลปศาสตรบัณฑิต			รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สำหรับการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลง
2. บทคัดย่อ	เช็คคำผิด			บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เลย สำหรับการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลง ศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย และแนวคิดของนักวิชาการด้านการศึกษา และด้านทัศนศิลป์ ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากบริบทต่าง ๆ ของโลกล้วนส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ และการเรียนรู้ของผู้เรียน สิ่งที่คุณสอนต้องพัฒนา และเปลี่ยนแปลงคือ การเรียนรู้การทำความเข้าใจและทำการวิเคราะห์ องค์ประกอบของหลักสูตรที่สัมพันธ์กับบริบทของการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ตัวหลักสูตร ผู้สอน กระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียน การวัดผลประเมินผล และปัจจัยเกื้อหนุน โดยรูปแบบการจัดการเรียนการ สอนที่ควรดำเนินการ 3 รูปแบบคือ 1) รูปแบบการเรียนการสอนบูรณาการ เรียนรู้กับการทำงาน 2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนบูรณาการวิจัย และ 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ โดยแต่ละ

				รูปแบบจะฝึกฝนทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการแสวงหาข้อมูล ทักษะการสร้างสรรค์และทักษะการนำเสนอผลงานสู่สาธารณะชนที่เชื่อมโยงเข้ากับการทำงานจริง
3. คำสำคัญ	-	-	-	-
4. บทนำ	ใส่หัวข้อ "บทนำ" เช็คคำผิด			เปลี่ยนคำว่าความนำเป็น “บทนำ” หน้า 2และตรวจสอบคำพิมพ์ผิดตลอดบทความ
5. เนื้อหา	ใส่หัวข้อ "เนื้อหา" และเช็คคำผิด			<p>เพิ่มคำว่าเนื้อหา และประบการใส่ตัวเลขในหัวข้อย่อยภายในเนื้อหา และตรวจสอบคำพิมพ์ผิดตลอดบทความ</p>
6. บทสรุป	เพิ่มรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทั้ง 3 รูปแบบในบทสรุปสั้น ๆ จะสมบูรณ์มากขึ้น			<p>บทสรุป</p> <p>การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนั้น ผู้สอนประจำหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต จำเป็นต้องมีการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีเอกภาพ เนื่องจากส่วนของความรู้นั้นสามารถ</p>

				<p>สืบค้นได้บนโลกออนไลน์ และการสอนทัศนศิลป์มีหลายรูปแบบทั้งแบบเรียนในห้องเรียน และแบบออนไลน์ แต่ทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอนบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน 2) รูปแบบการเรียนการสอนบูรณาการวิจัย และ 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ ก็มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพหลากหลายมิติ เช่น มิติความคิดสร้างสรรค์ มิติตัวตนที่มีอัตลักษณ์ให้กับผู้เรียนได้สำเร็จ การศึกษาไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มิติของทักษะและความรู้ที่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ มิติขององค์ความรู้จากการเรียนรู้จากทฤษฎีและการปฏิบัติการจริงไปทำงานในองค์กรสถานประกอบ หรือการนำไปประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ อย่างไรก็ตามก็มีข้อเสนอแนะว่าการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ควรมีการปรับเปลี่ยนไปตามบริบทการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของการศึกษา สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและการสื่อสารที่รวดเร็ว ดังนั้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้สอนจึงต้องมีการปรับพฤติกรรมการสอนหรือการใช้องค์ความรู้แบบเดิม ไปสู่การใช้และการสร้างองค์ความรู้แบบใหม่ที่มีพลัง และสอดคล้องกับยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงและการนำองค์ความรู้ไปใช้กับการทำงานนั้น โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยต้องทำการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้สอนในประเด็นดังนี้ให้ชัดเจนและลึกซึ้ง ได้แก่ ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร รายวิชาที่มีอยู่ในหลักสูตรกับการจัดการเรียนรู้และการนำไปใช้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ สถานประกอบการกับความคาดหวังที่ต้องการใช้บัณฑิตที่มีคุณภาพ ทั้งการรู้ การคิดและการมีทักษะ การปฏิบัติงานได้อย่างหลากหลาย พฤติกรรมการสอนของผู้สอนที่มีพลังและมุ่งมั่นต่อการพัฒนาผู้เรียน รวมถึงการทำความเข้าใจถึงความสัมพันธ์กับศาสตร์อื่น ๆ ที่ผู้เรียนในฐานะผู้ที่จะได้รับผลประโยชน์จะนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต และสถานประกอบการที่ต้องใช้ศักยภาพของผู้เรียนทุกด้านทั้งการคิด การสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีสัมพันธ์กับการทำงานของสถานประกอบการ และรูปแบบของงานที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ การสื่อสารและมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี รวมถึงความสัมพันธ์อย่างการบริหารจัดการ การตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้วย</p>
7. เอกสารอ้างอิง	การอ้างอิงผู้แต่งครบ มี			แก้ไขอ้างอิงตามรูปแบบของการจัดพิมพ์ของการประชุม

	แก้ไขรูปแบบนิดหน่อย			<p>เอกสารอ้างอิง</p> <p>กุลธิดา พุ่งคาโน. (2564). การเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning ในวิถี New Normal. ครุศาสตร์สาร. 15(1), 29-43.</p> <p>กัลยา สร้อยสิงห์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนทางด้านอุตสาหกรรมบริการ. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 15(2), 381-396.</p> <p>เตชินี ทิมเจริญ, เชษฐภูมิ วรณไพศาล และเพ็ชร รูประวิเชตร. (2565). การพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ฐานการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่. วารสารวิชาการธรรมทศน์. 22(3), 1-12.</p> <p>ธวัช เต็มฉนวน. (2548). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกรมศิลปากร. (วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.</p> <p>บรรพต พิจิตรกำเนิด, นันทวัน เหลืองอร่าม, ฐิตยา เนตรวงศ์, ปาณิสรา ธรรมจุฬา และ ภัควลัญช์ อุ่มบุญ. (2563). การจัดการเรียนรู้ด้วยการวิจัยและชุมชนเป็นฐานเพื่อความตระหนักการวิจัยรับใช้สังคมในระดับอุดมศึกษา. RMUTI JOURNAL Humanities and Social Sciences. 7(1), 114-127.</p> <p>พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ, และกฤษณวงศ์ ศิวะพรหมณ์สกุล. (2565). การประยุกต์ใช้กระบวนการดีไซน์สปринท์ (Design Sprint) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานทัศนศิลป์ เพื่อพัฒนาความคิดเชิงออกแบบสำหรับผู้เรียนศิลปศึกษา ชั้นปีที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 20(1), 423-440.</p> <p>พิสิษฐ์ สุวรรณแพทย์ และอนิรุทธ์ สติมัน. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐานและการเรียนรู้แบบสืบสอบเพื่อเสริมสร้างความคาดหวังวิชาฟิสิกส์สำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรี. Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 8(2), 207-221.</p> <p>ภิตินันท์ อะภัย, ตรีวัฒน์ มีสมศักดิ์ และจารุวรรณ ส่งเสริม. (2564). แนวทางการออกแบบรูปแบบการสอนออนไลน์ด้านศิลปะการแสดงกรณีศึกษา: วิชานาฏศิลป์ไทย</p>
--	---------------------	--	--	---

				<p>พินบ้าน หลักสูตรศิลปะการแสดงมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 25(2), 123-136.</p> <p>เรณูมาศ มาอุ่น. (2559). การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้. 9(2), 169-176.</p> <p>เรียนา หวัดแทน. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในการเรียนผ่านรูปแบบออนไลน์ รายวิชาศึกษาทั่วไปของผู้เรียนระดับปริญญาตรีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. <i>Journal of Science and Technology Southeast Bangkok Collage</i>. 2(1), 52-65.</p> <p>นิภาพรณ เจนสันติกุล. (2564). กระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: บทสะท้อนจากประสบการณ์และการเรียนรู้. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร วิทยาเขตอีสาน. 2(3), 78-85.</p> <p>ลัดดาวัลย์ อยู่แสงทอง, แววดา เตชาทวีวรรณ และ ศศิพิมล ประพินพงศกร. (2562). การประเมินทักษะการเรียนรู้สารสนเทศของผู้เรียนระดับปริญญาตรีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วารสารวิจัย สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ. 12(1), 113-28.</p> <p>สยาม คำสุวรรณ, อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ และ พันธุ์ศักดิ์ พลสารมย์. (2564). สภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการทางการเรียนรู้กับการทำงานของผู้เรียนและบัณฑิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 49(3), 1-12.</p> <p>สำนักมาตรฐานและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (2565). การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์สู่เวทีระดับสากล. สืบค้น 2 มกราคม 2566 จาก https://qa.rmu.ac.th</p> <p>สิริชัย ดีเลิศ. (2558). กระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีอัตลักษณ์เชิงสร้างสรรค์. <i>Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ</i>. 8(2), 1341-1360.</p> <p>โสมฉาย บุญญานันต์. (2560). การนำเครือข่ายทางสังคมออนไลน์มาใช้ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุคการศึกษา 4.0. วารสารครุศาสตร์. 45(3), 221-232.</p> <p>อดิยศ สรรคบุรณรักษ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ศิลปะเป็นฐานเพื่อ</p>
--	--	--	--	--

				<p>ส่งเสริมงานสร้างสรรค์สำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.</p> <p>อิษฎาภรณ์ นิยมวงศ์, จตุพล ยงศรี และ จักรกฤษณ์ โปณะทอง. (2565). กระบวนทัศน์ใหม่ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. วารสารรัชต์ภาคย์. 16(47), 223-237.</p> <p>เอกชน โพธินาม และ ปุณณรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์. (2561). การวิเคราะห์แบบการเรียนศิลปะปฏิบัติของนักเรียนอาชีวศึกษา:กรณีศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก. วารสารครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 46(4), 501-519.</p> <p>เอกชาติ จันอุไรรัตน์, จิรวัดน์ วงศ์พันธุ์เศรษฐ์, ไพโรจน์ ชมนี่, สน สีมাত্রัง, วีรวัฒน์ สิริเวสมาศ, น้ำฝน ไส้ตู่โรกล, ยอดขวัญ สวัสดิ์ และเรืองลดา ปุณยลิขิต. (2560). หลักการพื้นฐานของวิธีวิจัยในงานศิลปะการออกแบบ กรณีศึกษาผ่านวิธีการสอนและผลลัพธ์ของบัณฑิตหลักสูตรดุสิตบัณฑิตศิลปะการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. Veridian E-Journal, Silpakorn Universityฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 10(2), 3185-3197.</p>
--	--	--	--	--

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ไทยโรจน์ พวงมณี)

ผู้เขียนบทความ

หมายเหตุ

1. ในบทความฉบับแก้ไขขอให้ระบุ ชื่อ – สกุล สถานะ และสังกัด ผู้เขียนบทความให้ชัดเจน
2. หากบทความมีผู้เขียนมากกว่า 1 คน ขอให้ระบุผู้แต่งหลักโดยใส่เครื่องหมาย (*) ท้ายสกุล บุคคลนั้น หากไม่ระบุจะถือว่าเป็นผู้แต่งหลักร่วมกัน